

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL PLOIEȘTI
SECȚIA COMERCIALĂ DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV FISCAL

DOSAR NR. 592/105/2009

DECIZIA NR.1731

Ședința publică din data de 27 octombrie 2010

Președinte - **DRAGOMIR POPA**

Judecători - **MIHAELA BĂLĂȘA**

- **CRISTINA ȘTEFĂNESCU**

Grefier - **CRISTINA ȘTEFĂNESCU**

Pe rol fiind soluționarea recursului declarat de reclamanta SC **SC SRL**, cu sediul în Ploiești, B-dul Petrolului, nr. 115, Județ Prahova, împotriva sentinței nr.255 din 13 mai 2010 pronunțată de Tribunalul Prahova – Secția Comercială și de Contencios Administrativ, în contradictoriu cu intimata – pârâtă **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE PRAHOVA**, cu sediul în Ploiești, str. Aurel Vlaicu, nr. 22, Județ Prahova.

Cererea de recurs este netimbrată.

La apelul nominal făcut în ședința publică a intimata pârâtă D.G.F.P. Prahova reprezentată de avocat **DRAGOMIR POPA**, potrivit delegației atașate la dosar, lipsă fiind recurentă reclamantă SC **SC SRL** Ploiești.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează instanței faptul că recursul se află la primul termen de judecată, motivat dar netimbrat.

Curtea aduce la cunoștința părților posibilitatea apelării la procedura medierii, în baza dispozițiilor art.6 din Legea nr.192/2006, potrivit căreia "organele judiciare și arbitrale, precum și alte autorități cu atribuții jurisdicționale informează părțile asupra posibilității și a avantajelor folosirii procedurii medierii și le îndrumă să recurgă la această cale pentru soluționarea conflictelor dintre ele"

Consilier juridic **DRAGOMIR POPA** având cuvântul pentru intimata pârâtă D.G.F.P. Prahova, solicită anularea recursului declarat de reclamanta SC **SC SRL** Ploiești, pentru netimbrare, în situația în care se va timbra până la sfârșitul ședinței de judecată solicită respingerea ca nefondat.

CURTEA

Deliberând asupra recursului de față, constată următoarele :

Prin sentința nr. 255 din 13 mai 2010 Tribunalul Prahova – Secția comercială și de Contencios Administrativ II, a respins contestația formulată de reclamanta SC **SC SRL**, împotriva deciziei nr.103 privind soluționarea contestației reclamantei și a deciziei de impunere nr.5842/29-08-2008 în contradictoriu cu pârâtă D.G.F.P.Prahova, ca neîntemeiată.

Pentru a pronunța această sentință, tribunalul a reținut că reprezentanții A.I.F. – DGFP Prahova, au organizat un control la sediul reclamantei având ca obiect modul de stabilire, evidențiere și declarare a impozitelor și taxelor datorate bugetului general consolidat al statului, control ce s-a desfășurat și la sediul DGFP Prahova, vizând perioade cuprinse între octombrie 2006 – aprilie 2008.

Cu ocazia verificărilor organelor fiscale au stabilit o diferență de impozit pe profit în sumă de 176.909 lei, majorări de întârziere de 79.369 lei, diferență Fond special de solidaritate socială pentru persoane cu handicap de 1413 lei și majorări de întârziere de 1019 lei, reclamanta, contestând sumele mai sus menționate astfel cum au fost ele stabilite prin decizia de impunere nr.935/5842/29.08.2008 ce au avut la bază măsurile stabilite de organele de control prin raportul de inspecție fiscală din 27.08.2008.

S-a mai reținut că prin decizia nr.103 din 2.12.2008, pârâtul a admis în parte contestația formulată pentru suma de 1.783 lei, reprezentând 1.476 lei diferență suplimentară la impozitul pe profit și 307 lei majorări de întârziere, respingând contestația pentru suma de 256.927 lei, reprezentând 175.433 lei, diferență suplimentară la impozitul pe profit, 79.062 lei, majorări de întârziere, 1.413 lei diferență la Fondul special de solidaritate socială pentru persoane cu handicap și 1.019 lei majorări de întârziere, reclamanta invocând nulitatea actului administrativ fiscal contestat, nulitate ce va fi examinată de instanță, cu prioritate.

Referitor la excepția lipsei mențiunii privind calitatea persoanei ce a întocmit actele contestate, tribunalul a reținut faptul că cei trei inspectori ce au întocmit decizia de impunere sunt aceiași cu cei care au întocmit raportul de inspecție fiscală, respectiv: _____ – consilier, _____ și _____ – inspectori în cadrul ANAF – DGFP Prahova – A.I.F., menționându-se numărul legitimațiilor de inspecție fiscală și al delegațiilor de serviciu.

Mai mult, decizia de impunere a fost avizată de șeful serviciului și aprobată de conducătorul unității de inspecție fiscală, cu respectarea dispozițiilor OMFP nr.972/2006.

În ceea ce privește nulitatea absolută a Deciziei nr.5842 determinată de lipsa detalierei sumelor stabilite la impozitul pe profit pe anii fiscali, tribunalul a apreciat că aceste aspecte trebuie analizate odată cu analiza în fond a cauzei și nu ca o excepție de nulitate, astfel cum eronat a interpretat reclamanta.

Referitor la menționarea temeiului de drept în Decizia nr.5842, de asemenea, tribunalul a reținut că intimatul a invocat în susținerea soluției pronunțate, temeiurile de drept avute în vedere, iar o eventuală menționare greșită a acestora va fi analizată în condițiile soluționării temeiniciei contestației formulate, nereprezentând o cauză de nulitate absolută a actului administrativ fiscal contestat.

În ceea ce privește stabilirea ca nedeductibilă fiscal a sumei de 15.892 lei, tribunalul a reținut următoarele:

În urma controlului efectuat, organele de inspecție fiscală au constatat că în perioada noiembrie 2006 – ianuarie 2007, reclamanta a achiziționat de la SC _____ SRL _____ piese de schimb destinate mașinilor de cusut, în valoare de 15.892 lei, înscrise în 5 facturi fiscale. În baza contractului de comodat încheiat cu SC _____ SRL Buzău la data de 18.07.2006, acestea au fost puse la dispoziția acestei societăți, gratuit.

Potrivit art.21 alin.1 Cod fiscal, pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin actele normative în vigoare.

Este important de precizat că până în luna februarie 2007, societatea reclamantă nu a desfășurat activitate proprie și nu a avut personal angajat pentru activitatea de producție, mașinile de cusut și piesele de schimb fiind puse în mod gratuit la dispoziția SC SRL pentru ca această societate să presteze servicii de execuție a articolelor de confecții.

De asemenea, în raportul de inspecție fiscală din 22.11.2006, s-a stabilit ca nedeductibile fiscal cheltuielile cu obiectele de inventar piese de schimb și materiale nestocate aferente trim.II și III – 2006 puse la dispoziție cu titlu gratuit de către SC SRL în baza contractului de comodat menționat, constatare ce nu a fost contestată de către reclamantă.

Nici stabilirea diferenței suplimentare de TVA în sumă de 3.019 lei aferentă celor 5 facturi fiscale menționate, nu a fost de asemenea, contestată de reclamantă.

Organul fiscal a admis, în parte, contestația pentru impozitul pe profit de 1.476 lei, aferent anului 2007, plus majorările de întârziere de 307 lei, aferent cheltuielilor înregistrate în luna ianuarie 2007 în sumă de 9.222 lei, societatea comercială desfășurând activitate de producție confecții textile începând cu luna februarie 2007.

Deși raportul de expertiză contabilă ex. B. a. și însușește apărările reclamantei cu privire la suma de 15.892 lei, nu face nici-un moment referire la necontestarea acestei sume la momentul întocmirii raportului de inspecție fiscală din 19.04.2007.

În ceea ce privește suma de 6.670 lei reprezentând cheltuială aferentă anului 2006 (obiecte de inventar, materiale consumabile și prestări de servicii), astfel cum rezultă și din raportul de expertiză contabilă ex. B. a. și, aceasta nu poate fi considerată cheltuială deductibilă – fiscal întrucât în perioada noiembrie – decembrie 2006 societatea reclamantă nu a înregistrat venituri impozabile aferente activității de producție – articole de îmbrăcăminte.

Referitor la suma de 95.661 lei, reprezentând cheltuială nedeductibilă fiscal, tribunalul a reținut următoarele:

Societatea reclamantă a susținut că, analizând facturile nr.7941467/31.10.2006, nr.740075/30.11.2006 și nr.740099/29.12.2006, s-a constatat că ele reprezintă servicii de curierat pentru transportul mostrelor de confecții către firmele beneficiare din Anglia, pentru care aceasta lucrează, cheltuieli efectuate în vederea desfășurării normale a activității societății, aspect însușit și în raportul de expertiză contabilă întocmit în cauză. Verificând aceste facturi, tribunalul a reținut că ele poartă mențiunea „c.v.taxă transport” fiind însoțite de documente de transport.

Potrivit pct.3.b. din Contractul de comerț internațional și 1/5.04.2006, încheiat între „Societatea Reclamantă” și reclamantă, „produsele finite se vor livra de către acesta în condiția „EX-FACTORY”, obligația transportului bunurilor din România în Marea Britanie revenind beneficiarului și nu producătorului executant.

Reclamanta nu a făcut dovada că obiectul transporturilor sunt mostrele de confecții, cu atât mai mult cu cât în anul 2006 nu a avut condiții pentru realizarea lor.

Referitor la diferența de 69.781,48 lei, reclamanta și nici expertul contabil nu fac o referire, apărările acestora vizând doar cele 3 facturi fiscale (25.879,52 lei).

Pentru baza impozabilă în sumă de 41.396 lei, tribunalul a reținut următoarele:

Societatea reclamantă ca și expertul contabil a menționat că în cauză este vorba de o eroare de înregistrare contabilă, aceea a neevidențierii în conturi separate a aței utilizată de o societate comitentă în baza contractului încheiat cu aceasta și manoperei facturate de comisionar.

Tribunalul a reținut că în luna decembrie 2006, reclamanta, astfel cum s-a precizat și anterior, nu a desfășurat activitate de producție confecții textile, nedeținând spații de lucru și personal angajat specializat, aceasta nefăcând dovada că așa importată din Turcia în valoare de 41.396 lei se regăsește în contul de venituri din lucrări executate și servicii prestate – contul 704, reprezentând manoperă pentru prestări servicii în activitate de confecții textile.

În vederea acordării deductibilității, cheltuieli cu materia primă în sumă de 41.396 lei, s-a reținut că reclamanta avea obligația de a refactura această sumă, fie către societățile ce executau confecțiile, fie către beneficiarul din Anglia, obligație neîndeplinită.

Prin urmare, s-a reținut prin sentință că în mod corect, cheltuielile cu materia primă în sumă de 41.396 lei, a fost considerată nedeductibilă.

În ceea ce privește cheltuielile în sumă de 1.261.691 lei, reprezentând penalități facturate de firma engleză A. B. S. LTD, în anii 2006 și 2007, tribunalul a reținut următoarele:

Reclamanta a precizat că această sumă reprezintă daune compensatorii și nu penalități.

A arătat că aceste daune compensatorii, sunt la rândul lor, solicitate firmei engleze de către partenerii comerciali cu care aceasta are încheiate contracte și ca atare, este firesc faptul că facturile de debit pe care firma engleză le primește de la partenerii de afaceri pentru produsele livrate de reclamantă să fie facturate pentru a fi suportate de aceasta.

A invocat, de asemenea, reclamanta, Decretul nr.26/1976, de evitare a dublei impuneri cu Anglia, în care se tratează favorabil regimul penalităților care sunt din punct de vedere legal, dobânzi.

Tribunalul a reținut că, potrivit art.21 alin.4 lit.b din Legea nr.571/2003, dobânzile, majorările de întârziere, amenzile, confiscările și penalitățile de întârziere datorate de autoritățile române, potrivit prevederilor legale, reprezintă cheltuieli nedeductibile. De asemenea, nu sunt deductibile amenzile, dobânzile, penalitățile sau majorările datorate către autorități străine ori în cadrul contractelor economice încheiate cu persoane nerezidente și/sau autorități străine, cu excepția majorărilor al căror regim este reglementat prin convențiile de evitare a dublei impuneri.

Potrivit Normelor Metodologice de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin HG nr.44/2004, art.40/2004, art.40, majorările și penalitățile datorate în cadrul contractelor economice încheiate cu persoanele nerezidente în România, sunt cheltuieli nedeductibile.

Prin excepție, majorările datorate în cadrul contractelor economice încheiate cu persoane nerezidente în România, care, potrivit convențiilor de evitare a dublei

impuneri sunt tratate ca dobânzi, și sunt cheltuieli deductibile la calculul profitului impozabil.

S-a mai reținut prin sentință că prin contractul de comerț internațional nr.1/5.04.2010, se stipulează la pct.6 obligația plății de penalități de 0,2/ pe zi, pentru nerespectarea clauzelor contractuale privind termenele și calitatea produselor, iar majorările sunt reglementate din punct de vedere juridic prin convenția de evitare a dublei impuneri, însă, în situația dată, prin contractul mai sus menționat, se prevede doar calculul de penalități sau daune compensatorii și nu calculul unor majorări.

Noțiunea de „dobândă” la care face referire Decretul nr.26/1976, este diferit însă de cel de „penalități”.

De-altfel, și în raportul de expertiză contabilă întocmit de expertul ~~Horțea~~ s-a reținut caracterul nedeductibil fiscal al veniturilor în sumă de 1.261.654,37 lei.

Referitor la majorările de întârziere în sumă de 79.369 lei aferente impozitului pe profit, tribunalul a reținut următoarele:

Întrucât instanța a reținut anterior că, reclamanta datorează diferența de impozit pe profit în sumă de 176.909 lei, potrivit art.119 și art.120 Cod pr. fiscală, aceasta datorează și majorări de întârziere calculate pentru neplata la termenele legale a acesteia, majorări calculate corect, având în vedere impozitul pe profit rezultat de plată la sfârșitul fiecărei perioade fiscale, numărul de zile de întârziere și cota legală de majorări (0,1%).

În ceea ce privește suma de 1.413 lei reprezentând Fond special de solidaritate socială pentru persoanele cu handicap și majorările aferente de 1.019 lei, tribunalul reține că art.1 alin.2 din Codul de procedură fiscală, stabilește că aceasta se aplică și pentru administrarea creanțelor provenind din contribuții și alte sume ce constituie venituri ale bugetului general consolidat, deci inclusiv pentru contribuția la Fondul special de solidaritate socială pentru persoanele cu handicap.

Potrivit art.II alin.1 și art.IX alin.1,3 și 4 din OUG nr.32/2001, sursele prevăzute în OUG nr.102/1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, constituie venituri ale bugetului de stat, controlul modului de stabilire și virare intrând în competența organelor fiscale teritoriale ale MEF, conform art.95, art.96 alin.1 lit. a și art.99 alin.1 Cod pr. civilă.

Prin urmare, s-a constatat că susținerile reclamantei în sensul că verificarea respectării prevederilor referitoare la contribuția de la persoanele juridice pentru persoanele cu handicap neîncadrate este atributul ITM, sunt nefondate și sumele de 1.413 lei și majorările aferente de 1.019 lei au fost corect stabilite de organele fiscale, aspectul privind competența verificărilor efectuate reprezentând singurul motiv de contestare a acestor sume.

S-a mai reținut prin sentință că referitor la solicitarea reclamantei de acordare a dreptului la deductibilitatea cheltuielilor cu diferențele de curs valutar înregistrate într-un alt an fiscal, potrivit disp.art.206 alin.2 din OPG nr.92/2003, republicată, obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în actul administrativ fiscal contestat, cererea excedând cadrului procesual stabilit de actul normativ mai sus amintit.

De asemenea s-a constatat în aceeași măsură, că susținerile reclamantei privind neconcordanțe existente în mențiunile organelor de control fiscale, în registrul

unic de control, exced obiectului verificărilor instanței și în orice caz, nu pot reprezenta cauze de nulitate a actelor administrativ fiscale contestate.

Pentru toate aceste considerente, tribunalul în temeiul art.18 din Legea nr.554/2004, a respins contestația ca neîntemeiată

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs SC SRL care a criticat-o pentru nelegalitate și netemeinicie, susținând că în mod greșit instanța de fond a respins contestația formulată deciziei nr.103 privind soluționarea contestației reclamantei și a deciziei de impunere nr.5842/29.08.2008, ca neîntemeiată.

În ceea ce privește cauzele de nulitate invocate în acțiune, susține recurenta că instanța de judecată a apreciat în mod greșit situațiile învederate, înlăturând apărările formulate, apreciind în parte excepțiile ca apărări de fond.

Cât privește motivul de nulitate cu privire la lipsa mențiunii privind calitatea persoanei ce a întocmit actele constatate, instanța de fond nu s-a pronunțat în sensul admiterii, respingerii sau considerarea excepției invocate ca apărare de fond.

În ceea ce privește constatatarea ca nedeductibile a sumelor astfel cum au fost reținute în Decizia de impunere nr. 5842/29.08.2008 și Decizia nr. 103/2.12.2008, consideră recurenta că în mod eronat instanța de judecată a apreciat de asemenea ca fiind nedeductibile, înlăturând apărările de fond ale sale, pronunțând astfel sentința recurată.

De asemenea, susține recurenta că situația a fost reținută eronat și prin expertiza dispusă în cauză, expertul apreciind ca nedeductibile sumele reținute în cele 2 decizii contestate, fără a se avea în vedere documentele (facturi, contracte și alte înscrisuri prezentate de petentă în apărare).

Mai arată că în mod eronat instanța de judecată a reținut că societatea nu a desfășurat activități pentru a se putea reține ca deductibile sumele de bani astfel cum au fost ele indicate în contestație.

Totodată reclamanta învederează în continuare și în fața instanței de recurs apărările din fața instanței de fond, înțelegând să solicite administrarea probelor cu înscrisuri, precum și refacerea expertizei contabile.

Se solicită admiterea recursului, modificarea sentinței recurate, iar pe fondul cauzei admiterea contestației astfel cum a fost formulată.

La termenul de judecată din 27 octombrie 2010 intimată pârâtă D.G.F.P. Prahova, prin consilier juridic a invocat excepția anulării recursului declarat de reclamanta SC SRL, pentru netimbrare.

Analizând această excepție, prin prisma actelor și lucrărilor dosarului și față de dispozițiile art. 137 Cod procedură civilă, Curtea reține următoarele :

Recurenta reclamanta SC SRL, a fost citată pentru termenul de judecată din 27 octombrie 2010, cu mențiunea de a achita taxa judiciară de timbru de 2 lei și timbru judiciar de 0,15 lei, sub sancțiunea anulării cererii pentru netimbrare, astfel cum rezultă din dovada de citare aflată la fila 6 dosar.

Potrivit art. 20 alin. 1 și 3 din Legea nr. 146/1997, taxele judiciare de timbru se plătesc anticipat, iar neîndeplinirea obligației de plată până la termenul stabilit se sancționează cu anularea acțiunii sau a cererii.

De asemenea, conform art. 9 din Ordonanța nr.32/18 august 1995, cererile pentru care se datorează timbru judiciar nu vor fi primite și înregistrate, dacă nu sunt timbrate corespunzător, iar în cazul nerespectării dispozițiilor prezentei ordonanțe, se va proceda conform prevederilor legale în vigoare referitoare la taxa de timbru.

În cauza de față se constată că recurenta reclamanta SC **Context SRL** nu și-a îndeplinit obligația de a achita taxa judiciară de timbru în cuantum de 2 lei și timbru judiciar de 0,15 lei.

Pentru aceste considerente și în temeiul art. 20 alin. 3 din Legea nr. 146/1997, Curtea va admite excepția și va anula recursul pentru netimbrare declarat de recurenta reclamanta SC **Context SRL**.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE**

Anulează pentru netimbrare recursul declarat de reclamanta SC **Context SRL**, cu sediul în **Ploiești, str. Aurel Vlaicu, nr. 22, Județ Prahova**, împotriva sentinței nr.255 din 13 mai 2010 pronunțată de Tribunalul Prahova – Secția Comercială și de Contencios Administrativ, în contradictoriu cu intimata – pârâtă – **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE PRAHOVA**, cu sediul în Ploiești, str. Aurel Vlaicu, nr. 22, Județ Prahova.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică azi, 27 octombrie 2010.

Președinte,

Judecători,

Grefier,

Operator de date cu caracter personal

Nr. notificare 3120

Red.grefier

4 ex./29.10.2010

d.f. – 592/105/2009 Tribunalul Prahova

jud.f. Lucăcel Iuliana

